

[Svend Nielsen.]

Lejlighed til at tage Stilling til, i hvilket Omfang den ønskede at nedbringe Reguleringskontoen.

Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at tilføje, at det kommunistiske Parti kan stemme for de af det socialdemokratiske Parti stillede Ændringsforslag under Nr. 1 og Nr. 2, men at vi ved Lovforslagets tredie Behandling ud fra de Betragtninger, jeg har gjort gældende, og de Betragtninger, vort Partis Ordfører gjorde gældende ved første Behandling, agter at stemme imod Lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: Ved denne Sags første Behandling tiltraadte jeg den Anskuelse, som Finansministeren har, at det er meget vigtigt, man faar begyndt paa Afbetalingen paa Reguleringskontoen, men jeg gjorde den Bemærkning, at jeg fandt, at den Bemyndigelse, der i Lovforslaget var givet Finansministeren til at anvende Beløb, der er laant paa kort Sigt, til Afbetaling, var for omfattende. Den Bemyndigelse, som indeholdtes i Lovforslaget, gik jo i Virkeligheden ud paa, at den højtærede Finansminister kunde afbetale op imod 1,4 Milliarder Kr., blot man havde Finansudvalgenes Samtykke. Jeg fandt og finder det fremdeles betænkeligt, at Rigsdagen i et saadant Omfang, som der her var Tale om, gav sin Magtbeføjelse fra sig. Jeg er tilfreds med den Affattelse, § 2 nu har faaet, hvorefter Rigsdagen beslutter, at der af disse Midler straks anvendes 500 Mill. Kr. til Afskrivning. Saafremt Finansministeren senere mener, at yderligere Beløb maa afdrages, maa Ministeren altsaa henvende sig til Rigsdagen igen.

Jeg beklager meget, at Socialdemokratiet ikke har kunnet tiltræde Forslaget, som det herefter vil komme til at foreligge, og jeg beklager endnu mere, at Socialdemokratiet i det hele taget synes at være reserveret over for Bestræbelserne for at nedbringe Reguleringskontoen. Man maa jo erindre, at hvis man fulgte Socialdemokratiets Stilling til dette Lovforslag, vilde der nu kun blive afbetalt paa Reguleringskontoen 235 Mill. Kr. i Stedet for 1 Milliard Kr., som vil kunne afbetales, naar de af Flertallet stillede Ændringsforslag vedtages.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige et enkelt Ord til den ærede socialdemokratiske Ordfører. Som Motivering for Partiets Stilling sagde han, at man maatte ved stadig at have disse Beløb til Raadighed bevare Muligheden for at føre en aktiv Politik. Hvad vil det nu egentlig sige, naar man afklæder

Udtrykket den smukke Form: en aktiv Politik? Det vil sige, at man vil bevare sin Frihed til atter at slippe den Købekraft løs, som f. Eks. de 200 Mill. Kr., der er indkommet ved Forbrugsafgifterne for nogle Aar siden, repræsenterer. Altsaa med andre Ord, man vil bevare sin Frihed til at skabe et Inflationsmoment paa det Tidspunkt, hvor det maatte behage en. Jeg anser dette for forkert.

Endvidere vil jeg gerne gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem her tænkte sig, at bevare en saadan Frihed, det vil med andre Ord sige Muligheden for at slippe disse 200 Mill. Kr. løs igen, saa er det faktisk en Erkendelse af, at det ikke er nødvendigt at indkræve et større Beløb i Eengangsskat, saaledes som Socialdemokratiet i sin Tid foreslog — det er klart. Jeg for mit Vedkommende stiller mig mere afventende i Bedømmelsen af disse Forhold; jeg tror, det er rigtigt, at vi nu faar begyndt paa en betydelig Afdragsvirksomhed, men at man stadig maa gaa gradvis frem for at se, hvordan Forholdene udvikler sig. Vi kan ikke i dette Øjeblik bedømme, hvilke Pengemidler Omsætning og Erhvervsliv vil faa Brug for i det kommende Aar.

Jeg synes ogsaa, det maa gøre noget Indtryk paa det ærede socialdemokratiske Parti, at Nationalbankdirektør Bramsnæs lægger en saa aldeles afgørende Vægt paa, at en væsentlig Afskrivning kommer til at foregaa nu. Det er jo en Sanering af vort Pengevæsen, der er Maalet, men det Maal naar vi ikke ved at have Pengene spærret inde paa en eller anden Konto, som kan tages frem hver Gang, man er i Bekneb. Statens samlede Skyld til Nationalbanken ligger jo omkring $7\frac{1}{2}$ Milliard; det er efter min Anskuelse et vældigt Beløb, og der kan for mig ikke være Tvivl om, at de Afskrivninger paa 1 Milliard med det samme, der her foreslaas af Flertallet, og de Afskrivninger, som vil kunne foretages i Kraft af de særlige Love, som allerede er vedtaget, ligger inden for Rammen af, hvad der er absolut nødvendigt at gaa til af Afskrivninger. Vore Erfaringer med Hensyn til Pengevæsenets Udvikling maa saa efterhaanden vise os, hvornaar man eventuelt skal gaa videre, og da tillige i hvilket Tempo.

Den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti brugte det Udtryk, at gennem det, som Flertallet her foretog sig, berøvede man Finansministeren hans Handlefrihed i kommende Tider. Ja, det kommer an paa, hvad man lægger ind i det Begreb. Man kan i og for sig sige, at hver Gang Staten optager